

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 3 października 2024 r.

Pozycja 227

POSTANOWIENIE

z dnia 17 kwietnia 2024 r.

Sygn. akt Ts 270/23

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Zbigniew Jędrzejewski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej M.R. („działającej w imieniu własnym i w imieniu córki Z.R.”) o zbadanie zgodności:

- 1) art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753, ze zm.) z art. 2 oraz art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji;
- 3) art. 17 ust. 11 ustawy wymienionej w punkcie 1 niniejszego postanowienia w związku z § 5 rozporządzenia wymienionego w punkcie 2 z art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 87 Konstytucji,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 30 sierpnia 2023 r. (data nadania) M.R., działająca w imieniu własnym oraz małoletniej córki (dalej: skarżąca), reprezentowana przez pełnomocnika z wyboru, wystąpiła z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującej sprawy.

Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z 9 maja 2023 r. (sygn. akt [...]) oddalił skargę kasacyjną skarżącej od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 7 lutego 2020 r. (sygn. akt [...]) oddalającego skargę na postanowienie Ministra Zdrowia z 24 lipca 2019 r. (znak: [...]). Orzeczenie to utrzymało w mocy postanowienie Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego działającego w imieniu Wojewody z 21 stycznia 2019 r. (znak: [...], nr [...]) w zakresie, w jakim nałożyło na skarżącą grzywnę w celu przymuszenia poddania małoletniego dziecka szczepieniom ochronnym.

Prezes Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 8 grudnia 2023 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącej 19 grudnia 2023 r.) wezwał skarżącą do doręczenia odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem wyroków, decyzji lub innych rozstrzygnięć

(wraz z uzasadnieniami) potwierdzających wyczerpanie drogi prawnej (wraz z czterema kopiami) w szczególności Ministra Zdrowia z 24 lipca 2019 r. (znak: [...]) oraz poprzedzającego go postanowienia Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego działającego w imieniu Wojewody z 21 stycznia 2019 r. (znak: [...], nr [...]) wraz z tytułem wykonawczym. Skarżąca została także zobowiązana do udokumentowania daty doręczenia jej ostatecznego orzeczenia.

W terminie wskazanym w zarządzeniu skarżąca nie usunęła braków skargi.

Sędzia Trybunału Konstytucyjnego zarządzeniem z 15 lutego 2024 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącej 26 lutego 2024 r.) wezwał skarżącą do: 1) uzasadnienia zarzutu niezgodności zakwestionowanych w skardze art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239, ze zm.; dalej: ustawa o zwalczaniu chorób zakaźnych) oraz § 3 rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 753, ze zm.; dalej: rozporządzenie) z wyrażoną w art. 2 Konstytucji zasadą określoności przepisów prawa, z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie; 2) wskazania, która konstytucyjna wolność lub prawo skarżającej wyrażone w art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji i w jaki sposób – zdaniem skarżającej – zostały naruszone przez zakwestionowane w skardze przepisy ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych i rozporządzenia wskazanych w punkcie pierwszym niniejszego zarządzenia; 3) wskazania, która konstytucyjna wolność lub prawo skarżającej wyrażone w art. 47 w związku z art. 31 ust. 3 w związku z art. 87 Konstytucji i w jaki sposób – zdaniem skarżającej – zostały naruszone przez zakwestionowane w skardze art. 17 ust. 11 ustawy o zwalczaniu chorób zakaźnych oraz § 5 rozporządzenia; 4) uzasadnienia zarzutu niezgodności zakwestionowanych w skardze przepisów z wolnościami lub prawami, o których mowa w pkt 2 i 3 zarządzenia, z powołaniem argumentów lub dowodów na jego poparcie; 5) doręczenia: a) trzech odpisów lub kopii poświadczonych przez pełnomocnika skarżającej za zgodność z oryginałem pełnomocnictwa do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej, a także reprezentowania skarżającej w postępowaniu przed Trybunałem w sprawie zakończonej wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 9 maja 2023 r. (sygn. akt [...]), b) trzech kopii wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego, o którym mowa w punkcie 5 lit. a zarządzenia, c) trzech kopii wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z 7 lutego 2020 r. (sygn. akt [...]), d) odpisu lub poświadczonej przez pełnomocnika skarżającej za zgodność z oryginałem kopii postanowienia Ministra Zdrowia z 24 lipca 2019 r. (nr [...]) oraz poprzedzającego go postanowienia o nałożeniu na skarżącą grzywny w celu przymuszenia poddania małoletniego dziecka szczepieniom ochronnym, wraz z tytułem wykonawczym (wraz z czterema kopiami); 6) udokumentowania daty doręczenia skarżającej wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego, o którym mowa w punkcie 5 lit. a zarządzenia (doręczenie np. poświadczonej za zgodność z oryginałem koperty, w której doręczone zostało to orzeczenie, wraz z monitoringiem przesyłki Poczty Polskiej lub poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii zwrotnego potwierdzenia odbioru tej przesyłki lub elektronicznego potwierdzenia odbioru) wraz z czterema kopiami.

W piśmie procesowym złożonym 4 marca 2024 r. (data nadania) skarżąca odniosła się do zarządzenia. Do pisma dołączyła tylko część dokumentów wskazanych w zarządzeniu.

Zakwestionowanym w skardze przepisom skarżąca zarzuciła naruszenie prawa do prywatności oraz prawa do decydowania o swoim życiu osobistym (art. 47 Konstytucji), a także naruszenie zasady dostatecznej określoności przepisów prawa (art. 2 Konstytucji). Zdaniem skarżającej zaskarżone przez nią przepisy naruszają również art. 87 Konstytucji, który statuuje zamknięty katalog źródeł prawa powszechnie obowiązującego.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Skarga konstytucyjna jest sformalizowanym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Jej merytoryczne rozpoznanie jest uzależnione od spełnienia licznych przesłanek wynikających z art. 79 ust. 1 Konstytucji, a doprecyzowanych w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK). Weryfikacja tych przesłanek następuje na etapie wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym (art. 61 ust. 1 u.o.t.p.TK).

Zgodnie z art. 61 ust. 3 u.o.t.p.TK jeżeli skarga nie spełnia wymagań przewidzianych w ustawie, a usunięcie braków jest możliwe, wyznaczony sędzia Trybunału wydaje zarządzenie, w którym wzywa do ich usunięcia w terminie 7 dni od dnia doręczenia zarządzenia.

Zarządzeniem z 15 lutego 2024 r. sędzia Trybunału wezwał skarżącą do usunięcia stwierdzonych w toku wstępnej kontroli braków formalnych skargi, w tym także tych, których skarżąca nie usunęła na wezwanie Prezesa Trybunału zarządzeniem z 8 grudnia 2023 r. W treści zarządzenia oprócz dokładnego wskazania brakujących dokumentów zawarto pouczenie, że w wypadku nieusunięcia braków w terminie, wydane zostanie postanowienie o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Odpis zarządzenia sędziego Trybunału z 15 lutego 2024 r. został skutecznie doręczony pełnomocnikowi skarżącej 26 lutego 2024 r. Obowiązkiem skarżącej było więc wykonać zarządzenie w całości w przepisany terminie. Skarżąca nie wykonała zarządzenia w całości, albowiem nie doręczyła trzech kopii wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z 7 lutego 2020 r. oraz odpisów lub poświadczonych kopii postanowienia Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego działającego w imieniu Wojewody z 21 stycznia 2019 r. wraz z tytułem wykonawczym. Skarżąca nie udokumentowała także daty doręczenia jej ostatecznego orzeczenia, tj. wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 9 maja 2023 r. Powyższe pozwala więc stwierdzić, że skarżąca świadomie naraziła się na wystąpienie negatywnego skutku procesowego, o którym mowa w art. 61 ust. 4 pkt 2 u.o.t.p.TK (por. postanowienie TK z 15 marca 2023 r., sygn. Ts 192/22, OTK ZU B/2023, poz. 189).

Mając powyższe na względzie, Trybunał postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p.TK skarżącej przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.